

den Udtalelse, som tidligere har fundet Sted fra den ærede Finantsministers Side. Det synes at være ikke ganske let forklarligt, hvorledes disse Beholdninger alene kunne komme enkelte Landsdele tilgode, det er ikke let forklarligt, hvorfor Kongeriget ikke skulde have Ret til, at idetmindste tre Femtedele deraf regnedes det tilgode, ligesom to Femtedele af den fælles Beholdning ellers paa den anden Side regnes Hertugdømmerne tilgode. Dette var altsaa den første Klasse Oplysninger, som jeg troer det nødvendigt at erholde om Forholdet mellem disse to Actstykker, Finantsloven af 31te Juli for Kongeriget Danmark og det saakaldte Statsbudget.

Den anden Klasse Oplysninger, som jeg ønsker, og som jeg troer, det er nødvendigt for os at erholde, det er om den Betydning, som Ministeriet tillægger den Deling af Indtægter og Udgifter i fælles og særlige, som er fremsat i Finantslovsforslaget for næste Aar. Det ligger vel egentlig i Sagens Natur, at, da denne Finantslov kun skal gjælde for et enkelt Aar, saa kan det Delingsforhold, som deri er foreslaaet, ogsaa kun være gjældende for et enkelt Aar; imidlertid forekommer der i det Foredrag, hvormed den ærede Finantsminister ledsagede Finantslovsforslagets Fremlæggelse, nogle Bemærkninger, som synes at hentyde paa, at der tillægges denne Deling en langt større Betydning, idet han nemlig yttre, at det var nødvendigt at have en Deling, som kunde blive noget Vedblivende for Fremtiden, ligesom vi ogsaa i disse Dage have seet offentliggjort et Udkast til en Forfatningslov for en anden Landsdeel, hvori der refereres til den Deling, som findes i Statsbudgettet — der er den samme som den, der findes i Finantslovsforslaget for næste Aar — som Noget, der skulde gives en Art grundlovmæssig Charakter, saaledes at alle senere Stridigheder om hvad der skal være fælles, og hvad der skal være særligt, skulle afgjøres efter den Regel, som nu etableres i Finantsloven for det kommende Aar, eller i Statsbudgettet, hvilket i den Henseende er det samme. Det troer jeg nu er meget betænkeligt. Jeg skal ikke her gaae ind paa en nærmere Drøftelse af, hvorvidt denne Deling er rigtig i sine Enkeltheder, —

det troer jeg ialtsald hører nærmest hen under Sagens anden Behandling, naar man kan tage hver enkelt af de vedkommende Indtægt- og Udgiftsposter for — men jeg vil blot gøre opmærksom paa, at det ikke kan gaae an, at saaledes en enkelt Landsdeel, Kongeriget, og dens Repræsentation her i Forbindelse med Kongen vedtager denne Deling som noget Endeligt og Blivende; jeg troer, at, naar en saadan Deling skal have den Fasthed og Betydning og vække den almindelige Tilfredshed i alle Landsdele, som er en absolut nødvendig Betingelse for dens Bestaaen, saa maa den ogsaa vedtages mere i Fællesskab, ved Repræsentanter ogsaa fra de andre Landsdele. Man maa altsaa paa alle Maader, hvilkensomhelst Afgjørelse af dette Spørgsmaal man end kommer til, for ikke at præjudicere Fremtiden, søge for det kommende Finantsaar paa en meget tydelig og stærk Maade at udtrykke, at dette Forhold kun skal være gjældende for et enkelt Aar, og man synes at maatte vente, at Hs. Majestæts Ministerium med Hensyn til de Landsdele, hvor der endnu ikke er Forsamlinger med besluttende Myndighed, ville udblade at træffe Foranstaltninger, hvorved dette Delingsforhold faaer saadan Art af grundlovmæssig Fasthed som den, jeg har antydnet der synes at være en Bestræbelse til at give det i det Forslag til en Forfatningslov for Slesvig, som jeg omtalte. Det er altsaa med Hensyn til dette Delingsforholds Betydning i sin Almindelighed, at jeg vilde ønske, at Finantsministeren allerede paa dette Standpunkt af Sagen vilde udtale sig aldeles bestemt og klart.

Jeg skal endnu blot tillade mig at ubede mig Deres Opmærksomhed nogle Dieblitte for at kaste et Blik paa den almindelige finantsielle Stilling, saaledes som den forekommer mig at være efter de Oplysninger, der nu foreligge os. Det er nemlig først nu, at vi ere istand til at kaste et Blik paa hele Statens Finants-tilstand, idet vi først nu, efter flere Aars Forsøb, have erholdt nogle Oplysninger om de andre Landsdeles finantsielle Forhold. Jeg vil gaae ud fra det Aar, for hvilket Regnskabet sidst er affluttet, nemlig 1852—53, der ender med 31te Marts 1853. Den ærede Finants-